

سوورەدی ئەعراف ۲۰۶ ئایەتە

سوورەدی ئەعراف لە مەككە هاتۆتە خوارەوه و بە (بسم الله) وه ۲۰۶ ئایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دللاوین.

ئەلف، لام، میم، صاد (خوا بە واتایان زانترە) ﴿۱﴾ (قورئان) کتیبیکە بۆ تۆ ناردراوه، جا (لەبەر قسەى دوژمنان) دلتەنگ و دلشکاو مەبە تا بەو (قورئان)ە بیانترستی، وه (قورئان) ئامۆژگاری و یاداوه‌رییه بۆ برواداران ﴿۲﴾ لە (قورئان) که لە پەرورەنەرتانەوه بۆتان نازل کراوه، پەپره‌وی بکەن و بیجگە لە خوا لە سەرپەرستانی تر پەپره‌وی نەکەن، ئیوه زۆر کەم پەند وەرگرن و دەکەونهوه بێر ﴿۳﴾ ئیمە چەندین شار و ئاوه‌دانیمان لەناو برد، (چونکه خاوه‌نه‌کانیان تاوانبار بوون)، جا عەزابی ئیمە لە دلی شەودا یا بە رۆژا که ئەوانه لە خەوی نیوه‌رۆدا بوون بۆیان هات ﴿۴﴾ جا لەو دەمەى که عەزابی ئیمەیان هاتە سەر، قسەیه‌کیان نەبوو، مەگەر ئەوه که وتیان: بەراستی ئیمە سته‌مکار بووین و ناحەقیمان لە خۆمان کرد ﴿۵﴾ جا بی‌شک لە کەسانێ که پیغه‌مبەرانیان بۆ ناردرا دەپرسینه‌وه و لە پیغه‌مبەرانیش دەپرسین ﴿۶﴾ بە هەقیقەت ئاگایانە (کار و کردەویان موو بە موو) سەرلەبەر بە تەواوی بۆ دەگیرینه‌وه، ئیمە قەت لیان بێ ئاگا نەبووین ﴿۷﴾ هەلسەنگانن و نرخانندی کاری ئەوان لەو رۆژەدا حەقە و دی، جا کەسانێ که تەرازووی (کاریان) قورسە، هەر ئەوانیش رزگارن ﴿۸﴾ کەسانێ که تەرازووی (کاریان) سووک بێ، جا ئەوانه کەساتیکن که دەسمایه‌ی خۆیان بە خەسار داوه، لەبەر ئەوه‌ی سەبارەت بە نیشانەکانی ئیمە غەدر و سته‌میان دەکرد ﴿۹﴾ بە هەقیقەت ئیوه‌مان لەسەر گۆی زه‌وی دامەزراند و هۆی ژیانى جۆربه‌جۆرمان بۆ سازدان، (بەلام) زۆر کەم شوکرانە‌بژیری دەکەن ﴿۱۰﴾ بە هەقیقەت ئیوه‌مان بەدی هینا، لە دوا‌بیدا شکل و بیچمی ئیوه‌مان رێک‌خست، لە پاشان بە مەلائیکەمان وت: سوژده‌ بەرنه‌ به‌ر ئاده‌م، جا ئەوان سوژده‌یان بۆ برد، مەگەر ئیبلیس نەبێ که لە سوژده‌به‌ران نەبوو ﴿۱۱﴾

(خوا بهوی) وت: چ شتییک تۆی له سوژده بردن گێراوه، لهو ده مهی وا فه رمانم پێدای؟ وتی: من لهو چاترم، منت له ئاگر خهلق کردووه و ئه ویشته له قور دروست کردووه ﴿۱۲﴾ وتی: جا لهو (پله) برۆ خواری: چونکه تۆ هه قهت نیسه لهو (پله دا) خۆت به زلتر دابنێی، برۆ ده ری، به راستی تۆ له تا که تاکی سووک و چرووکانی ﴿۱۳﴾ (شهیتان) وتی: تا رۆژی زیندوو بوونهوه مۆله تم بده (و زیندوو رامگره) ﴿۱۴﴾ (خوا) فه رموی: تۆ له ماوه دراوه کانی ﴿۱۵﴾ وتی: جا به وهی که منت له ریگا لادا، به یه قین من له سه ر ریگای راستی تۆ بو ئه وان خۆ له ته مال ئه دم ﴿۱۶﴾ له دواییدا به هه قیقه ت له رووبه روویان و له پشت سه ریانه وه و له لای راست و له لای چه پیا نه وه ئه چمه جه سته یان، زۆربه ی ئه وانته به شوکرانه بۆیگر نایی ﴿۱۷﴾ (خوا) فه رموی: لهو (پله) برۆ ده ری، ناو زراوی ترۆ کراو نه نگت بی، سویند ده خۆم که هه رکه س له وانه به دوای تۆ که ون، جه هه نده م له ئیوه هه مووتان پر و ته ژێ ده که م ﴿۱۸﴾ ئه ی ئاده م تۆ و خیزانت له به هه شت بسه کنن، له هه رچی که بتانه وئ بیخۆن، له م داره نیزییک مه که ون که له سته مکاران ئه بن ﴿۱۹﴾ جا شهیتان که وته کلێشه ی دلێانه وه تا شه رمینگیان که پۆشرا بوو بیه یئێته به رچاویان و ده ریخا، وتی: به روه ری نه رتان بۆی نه یه یشتبوو که نابێ لهو داره نیزییک ببنه وه؛ نه یویست ئیوه ببنه دوو فریشته یا بۆ هه میشه (له به هه شتدا) بمیننه وه ﴿۲۰﴾ بۆ ئه وانێ سویند خوارد که من خیرخوازی ئیوه م به دل ئامۆژکاریتان ده که م ﴿۲۱﴾ جا به م جوړه به فرۆفیل ئه وانێ به ژیر هیئا، خسته ته ما، جا کاتێ لهو داره (میوه) یان چشت، عه یب و عار و شه رمینگیان ده رکه وت، ئه وانه ده سیان کرد به دا پۆشینی له شیان به به رگی داری به هه شت تا خۆیان دا پۆشی، په روه ری نه ریان هه رای له کردن: ئاخر من به ئیوه م نه وت توخنی ئه و داره مه که ون، ئایا به ئیوه م نه وت: به هه قیقه ت شهیتان بۆ ئیوه دوژمنیکی دیار و ئاشکرایه ﴿۲۲﴾

وتيان: ئەي پەرورەيىنەرى ئىيمە! لە خۆمان ناحەقىمان کرد، ئەگەر نەمانبەخشى و پروحمان پى
 نەكەي، بە ھەقىقەت لە زيانكاران دەبين ﴿۲۳﴾ (خوا) فەرمووی: (لە پەلەي خۆتان) بىرۆنە
 خوارى، ھەندى دوژمنى ھەندى تىرتانن، بۆ ئىوھش لە زەويدا تا رۆژى خۆي قەلە مندارە ماھەي
 ژيان و كەلک وەرگرتن ھەيە ﴿۲۴﴾ فەرمووی: لەو (زەوييە) دا زىندوو ئەبنەو و تىيدا ئەمرن و
 لەويش دەتانھيىننەو دەرى و وەدەر دەخرين ﴿۲۵﴾ ئەي رۆلە كانى ئادەم! جلکيىگىمان بۆ ئىوھ
 نارد كە عەيب و عار و شەرمينگاتان بپۆشى و جوانيشتان بكا، جلکي پاريزگارى لەويش
 باشترە، ئەمە لە نيشانە كانى خوايە، بەلکوو پەند بگرن (و چاكەي خواتان بىتەوھە بىر) ﴿۲۶﴾
 ئەي رۆلە كانى ئادەم! (وشيار بنەوھە) شەيتان نەتانخەلەتيني و بەفريوتان نەبا، ھەرەكوو باوك
 و داىكتانى لە بەھەشت بە دەرکردن دا و جلکەكەشياني لەبەر دەرھيتان تا عەرەتيان بەوان
 نيشان بەدا، چونكە ئەو و ھاودەستانی، ئىوھ لە لايەكەوھ دەبينن، كە ئىوھ ئەوان نابيين، (بەلام
 بزائن) ئىيمە شەيتانە كانمان تەنيا كىردۆتە دۆست و خۆشەويست بۆ كەسانى كە بىروا ناھيىن
 ﴿۲۷﴾ ھەركاتى كە كاريكى كريت و ناحەز دەكەن، دەلین: باووباپيرانى خۆمان لەسەر ئەو
 كارە ديوھ و خوا دەستوورى پىداوين! بلى: خوا قەت دەستوور بە كاري ناحەز و ناشياو نادا،
 ئايا بە دەم خواوھ درۆيەك دەكەن كە پىيى ئاگا نيين و نايزانن ﴿۲۸﴾ بلى: پەرورەيىنەرم بە
 دادگەرى فەرمانى داوھ، لە ھەر مزگەوتىكدا پروتان (بۆ لای خوا) بسوورپينن و ئەو بانگ بكەن
 و دىندارى پاك و بىخەوش بۆ خوا بكەن (و بزائن) ھەرەكوو لە سەرەتاوھ ئىوھى خەلق كىرد،
 (بەو جۆرەش بۆ لای ئەو دەگەرپنەوھە ﴿۲۹﴾ دەستەيەكى رپنووينى كىرد و دەستەيەكيش شياوى
 لارى بوون، ئەوانە لەباتى خوا شەيتانيان كىردە سەرپەرست و پشتيوانى خۆيان، لايان وايە كە
 ئەوان رپنووينى كراون ﴿۳۰﴾

ئە ی رۆلە کانی ئادەم! خۆتان بە جلکی جوان لە هەر مزگەوت و پرووگەیه کدا برازیننەوه، بخۆن و بخۆنەوه و زیاده رۆی مه کەن، بەراستی خوا زیاده رۆیانی خۆش ناوی ﴿۳۱﴾ بلی: چ کهسی جلکی جوان و خشل و بژیوی پاک و خاوینی که خوا بو بەنده کانی خۆی خەلقی کردووه، به نارەوای داناو و هەرامی کردووه؟ بلی: ئەمانه له ژيانی دنیا بو کهسانیکه که پروایان هیناوه، له رۆژی پهسلانیش هەر تاییهتی برادارانە، ئا بهم جۆره ئیمه نیشانه کانی خۆمان بو کهسانی که زانا و ئاگادارن شی ده کهینهوه ﴿۳۲﴾ بلی: خوا کار و کردهوی ناحەز چ به ئاشکرا، چ به دزییهوه به نارەوا داناو، (هەروا) تاوانی به ناهەق و هاوبەش دانان بو خوا بی هیچ بەلگهیهک و شتی که نایزانن له خۆرا به دەم خواوه مهیلین ﴿۳۳﴾ بو هەر نەتەوهیهک ماوهیهکی دیاری کراو ههیه، جا کاتی ماوهیان هات، سهعاتی پاش و پیشیان بو نیسه ﴿۳۴﴾ ئە ی رۆلە کانی ئادەم! بەراستی کاتی که پیغه مبه رانی له خۆتان بینە لاتان که نیشانه ی ئیمه تان بو بلین (به قسهیان بکهن)، جا هەر کهس به ته قوا بی و کاری چاک بکا، نه ترسیان بو ههیه و نه غه مناک ئەبن ﴿۳۵﴾ کهسانی که نیشانه کانی ئیمه به درۆ بخه نهوه و له بهران بهر ئەواندا خۆ بهزل بزانت، ئەوانه جهه نده مین و بو هه میشه له ویدا قه تیس ده مینن هوه ﴿۳۶﴾ جا چ کهسی له وه سته مکارتره که به دەم خواوه درۆ هه لده به ستی یا نیشانه کانی خوا به درۆ ئە خاته وه؟ ئەوانه به شیان له وه ی وا له چاریان نووسراوه پیی ده گەن، تا ئە و کاته ی که ناردر اوانی ئیمه ده چنه لایان و گیانیان ده کیشن، لییان ده پرسن: له کوین ئەوانه ی وا بیجگه له خوا هاوارتان لی ده کرن، ئەلین: لیمان ون بوون، به دژی خۆیان شایه دی ئە دەن که خوانه ناس بوون ﴿۳۷﴾

(خوا) وتی: وێرای نه ته وه گه لێ وا بهر له ئیوه تیا چوون و نه مان له گه ل (هاو بیرانی) خۆتان له مرۆف و جنۆکه پیکه وه برۆنه ناو ئاگر، هه رکاتێ تا قمی نه چی، له تا قمی پیشووی هاو ره و شتانی نه فرین ده کا، تا هه موو پیکه وه له ویدا ده گه نه یه ک (له و ده مه دا تا قمی په یه ره و روو ده که نه) پیشه وایانی خۆیان و ده لێن: نهی په ره و رینه ری ئیمه! نه مانه ن که ئیمه یان لاری کرد، جا له ئاگر دا دوو به را بهر جه زه به یان بده، (خوا) ته لێ: بۆ هه ر کامه تان جه زه به دوو چه ندانه، به لام نازانن ﴿۳۸﴾ پیشه وایانی ته وانیش به په یه ره وه کانی خۆیان ده لێن: ئیوه ش له ئیمه زیاتر نین، جا له تۆ له ی ته وه ی ده تان کرد ئازاری خوا بچیژن ﴿۳۹﴾ ته وانه که نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ دانا و ملیان له وه بادا (خۆیان به زل دانا)، درگا کانی ئاسمانیان بۆ ناکرێته وه و ناچه به هه شت، تا و شتر به کونی ده رزی دروو ماندا نه چی (واتا چوونیان بۆ به هه شت ناگونجی)، ئا به م جوۆره تا وانباران سزا ته ده یین ﴿۴۰﴾ بۆ ته وان له جه هه نده مه دا رایه خ و سه ریوشیان (له ئاگر) ده بی هه ر هالا ویش دا ییژیون، ئا به م جوۆره سته مکاران سزا ته ده یین ﴿۴۱﴾ که سانی که بروایان هینا وه و کرده وه ی چاکیان کردووه، هیه چ که سیش له قه وه ت و توانیان به ده ر، ته رکیان ناخه یینه سه ر، ته وانه به هه شتین و له ویدا بۆ هه میشه ده میننه وه ﴿۴۲﴾ ته وه ی له کینه و رق له دلێاندا هه بوو ده رمان هینا، له به هه شتا، به ژیر (کوشک و داره کانیانه وه) چۆمه ئاو به خوړ ده روا و ته لێن: سپاس تاییه تی خوا یه که ئیمه ی بۆ ته مه ری نوینی کرد، ته گه ر خوا ئیمه ی ری نوینی نه کردبا، ری مان نه ده دۆزییه وه، به هه قیه ت ناردراوانی په ره و رینه ری ئیمه هه قیان هینا (له و ده مه دا) هاواریان لێ کرا که ته م به هه شته له پاداشی کار و کرده وه تاندا به میرات به ئیوه که ییوه ﴿۴۳﴾

بههشتييان گازيان له جهه نده مييان كرد كه ئيمه به هه قيهت به وهى وا پهروه رينه رمان به ليني پى دابووين پى گه يشتين، ئاخو ئيوه يش، وهك هه ره شه تان لى كرابو، هه روا ده رچوو؟ ئه لىن: به لى، جا له پر دا له نيو ته واندا يه كى بانگ رادى لى ده لى: دهك له عنه تى خوا له سته مكاران بى ﴿٤٤﴾ ته وانى كه (خه لك) له ريگاي خوا ده گير نه وه و ده يانو يست نه و ريگايه خوارو خيچ نيشان بدن، ته وان ئاخيره ت ئينكار ته كه ن خوانه ناسن ﴿٤٥﴾ له نيوان نه و دووانه (بههشتييان و جهه نده مييان) دا په رده يه ك هه يه و له سه ر ئه عراف پيا وانيك هه ن كه هه ر يه كه له و دوو تا قمه به ناوچاوان و ديمه نيانه وه ده يان ناسن، و هه را له بههشتييان ده كه ن كه هيشتا نه چوونه ته بههشت به لام به ته مان بچن، سلاوتان له سه ر بى ﴿٤٦﴾ هه ركاتى له جهه نده مييان ئاور ده نه وه و چاويان پييان ده كه وي، ده لىن: ئه ي پهروه رينه رى ئيمه! ئيمه له گه ل هوزى سته مكاران مه خه ﴿٤٧﴾ ته وانى له سه ر ئه عرافن، له و مرؤ يانه وا به ديمه نيانه وه ده يان ناسن، هه رايان لى ده كه ن و پييان ده لىن: گرده و كووى و فيز و خو به زل زانينتان بى نيازى نه كردن، كه لكى بوتان نه بوو ﴿٤٨﴾ هه ر ته و كه سانه نين كه ئيوه سويندتان ده خوارد بهر به زه بى خوا ناكه ون، خوا پييانى وت: برؤنه بههشت، نه ترستان بو هه يه و نه خه فه تيش بخون ﴿٤٩﴾ جهه نده مييان هاوار له بههشتييه كان ده كه ن، هه ندى له و ئاوه، يا ته وهى وا خوا به رسق و رؤزى پى داون هيندى به ئيمه ببه خشن، ته وانيش ئه لىن: خوا ته مانه ي له سه ر خوانه ناسان نار هوا و هه رام كردووه و به شى نه داون ﴿٥٠﴾ ته وانى كه دينى خو يان به گالته و كايه دائه نا و ژيانى دنيا ته وانى بادي هه وا كرد و فريوى دان، جا ته مرؤ ئيمه ته وان له بير ده به يينه وه، ههروه كوو ته وان ديدارى ته م رؤزه يان له بير خو بردبووه، نيشانه كانى ئيمه يان حاشا و ئينكار ده كرد و مليان لى بائه دا ﴿٥١﴾

بە ھەقىقەت كىتیبىكىمان بۆ ھىنانون كە لە رووى زانستەو ھەومان شى كىردەو، (كتیبى) كە ھۆى رىئوئىنى و رەھمەتە بۆ ھۆزىك كە بروا دىنن ﴿۵۲﴾ ناخۆ ئەوانە بىجگە لە سەرئەنجامى ھەرەشەكانى خوا چاوەروانى شتىكى ترن؟ ئەو رۆژەى كە ئەمە ئەنجام ئەگرى (كار لە كار ترازاو و)، ئەوانەى كە لەبەرا ئەمەيان لە بىر خۆ بردبوو، دەلین: ديارە ھەرچى پىغەمبەرەكانى خوا ھىنابوويان و گوتيان وەرپاست كەرا، جا ئايا (ئەمىر) تىككارانىك بۆ ئىمە ھەيە كە تىكامان بۆ بكا؟ (يا ئەگونجى) بگەرپىندىنەو ھەتا كار و ئاكار و كىردەو ھەيەكى چاكتر لە غەيرى ئەو ھى كىردەومانە بىكەين؟! (بەلام) بە ھەقىقەت ئەوانە زەرەريان بە خۆيان كەيانە، ئەو شتانەى بە درۆ سازيان دابوو ھەموو لە بەرچاويان بزر (و گوم) بوون ﴿۵۳﴾ پەرورەئىنەرى ئىو ھەو خوايە كە ئاسمانەكان و زەوى لە شەش (دەورە): رۆژدا دروست كىرد، لە پاشان لەسەر تەختى فەرمانرەوايى دانىشت، دەسى كىرد بە تەگبىر كىردنى دىئاي ھەبوون، بە (پەردەى تارىكى) شەو رۆژ دائەپۆشى و شەو بە دواى رۆژدا بە لەز ئەروا، رۆژ و مانگ و ئەستىرەكانى بەدىھىنا، لە حالىكىدا دەسەمۆى فەرمانى خوان، ئاگادار بن كە ئافراندن و بەدىھىنان و راكەيشتن و تەگبىرى (جىھان) بۆ ئەو (خوا و بە ئەمرى ئەو) — فرە و زۆر و پىر بەرەكەت و بەودم و مومبارەك و پىرۆز (و بى زەوال) — خوايەك كە پەرورەئىنەرى جىھانىانە ﴿۵۴﴾ پەرورەئىنەرى خۆتان بە گريان و زارى و بە نەئىنى بانگ بكەن، بەراستى خوا دەسدرىۆكارانى خۆش ناوى ﴿۵۵﴾ لە زەويدا خراپە مەكەن، دواى چاك و ئىسلاخ بوونى ئەو، خوا بە ترس و بە ھىوا لەبەر خوا بىپارئىنەو، رەھمەتى خوا لە كارچاكان نىزىكە ﴿۵۶﴾ ھەر ئەو پىش بارانە، كە بەزەبىيەكە لە خوداوە، باكەلەكتان بە مزكىنى بۆ ھەلئەكا تا كات و سەردەمىك ئەو بايانە ھەورە بار قورسەكان (لەسەر شانى خۆيان) ھەلگرن، لەم دەمەدا ئەوانە بۆ سەر زەوى مردوو (ويشك و بى ئاو) بەرى دەكەين، جا بە ھۆى ئەو، ئاو (بارانى ژيانھىنەر) دەبارئىنن و بەويش ھەر جۆرە بەروبوو و مېوھىكە (لە خاك) دەروئىنن، ئا بەم جۆرە (كە زەوى مردوو مان زىندوو كىردەو)، مردوو كەنىش زىندوو دەكەينەو، بەلكوو بىر لەوانە بكەنەو ﴿۵۷﴾

زەوی پاک و بەپیت بە فەرمانی پەرورێنەر گیای لی دەرووی، بەلام لە زەوی پیس و قافر بیجگە
 لە درکودالی (ی کەم بایەخ) لیی نارووی، ئا بەم تەرزە نیشانەکان بۆ ئەوانە ی کە شوکرانەبژێرن
 بەیان دەکەین ﴿۵۸﴾ بە هەقیقەت ئیمە نووحمان ناردە لای هۆزەکە ی خووی، جا بەوانی وت:
 ئە ی هۆزی من! تەنیا خوا بپەرستن کە بیجگە لەو خوایی تر بۆ ئیو نییە، (ئەگەر غەیری خوا
 بپەرستن) من بۆ ئیو لە عەزابی پۆژی گەورە ئەترسم ﴿۵۹﴾ (بەلام) گەورە مرویانی هۆزەکە ی
 پێیان وت: ئیمە تۆ لە گومراییەکی ئاشکرادا دەبینین! ﴿۶۰﴾ وتی: ئە ی هۆزی من! هیچ
 لاریی و گومراییەک لە مندا نییە، بەلام من ناردراوی پەرورێنەری جیهانیانم ﴿۶۱﴾
 راسپاردە ی پەرورێنەرم بە ئیو رادەگەییتم و ئامۆژگاری ئیو دەکەم، لە خواوە شتانییک
 دەزانم کە ئیو نایزانم ﴿۶۲﴾ ئایا سەرتان سوورماوە کە فەرمانی ئامۆژگاری لە
 پەرورێنەرتانەو کە بە هۆی پیاوییک لە خۆتان بۆتان هاتووە تا (لە سەرئەنجامی کارەکانی
 خراپتان) بتانترسینی، خۆپاریز بن، رەنگە بکەونە بەر رەحمەتی خوا ﴿۶۳﴾ بەلام سەرئەنجام
 ئەویان بە درۆ خستەو، ئیمە ئەو و کەسانی کە لە گەڵ ئەودا لە گەمیدا بوون رزگارمان کردن،
 ئەوانە ی کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دەخستەو، لە ئیو ئاودا بە خنکاندن دا، ئەوانە تاقمی
 کویران (و دل کویر) بوون ﴿۶۴﴾ بۆ لای هۆزی عاد، برای خۆیان (هوود) مان نارد، وتی: ئە ی
 هۆزی من! (تەنیا) خوا بپەرستن کە بیجگە لەو خوایی تر بۆ ئیو نییە، جا ئایا لە خواترس و
 پارێزگار نابن؟ ﴿۶۵﴾ مرۆفە مەزنە خوانەناسەکانی هۆزی ئەو، وتیان: تۆ لە بی میشکیدا
 ئەبینین، بە هەقیقەت لامان وایە لە دەستە ی درۆزنانی ﴿۶۶﴾ وتی: ئە ی هۆزی من! هیچ
 نادانی و بی میشکییەک لە مندا نییە، بەلام لە لایەن پەرورێنەری جیهانیانەو راسپێردراوم
 تا ئیو ئامۆژگاری بکەم ﴿۶۷﴾

پەيامەکانى پەرورەينەرم بە ئيوە رادە گەيبنم، من نامۆژگار يارىكى دروسكارم بۆ ئيوە ﴿٦٨﴾
 ئايا سەرتان سوورماووە کە فرمانى نامۆژگارى لە پەرورەينەرتانەووە بۆ پياويک لە خۆتان
 بۆتان هاتوووە تا (لە سزای خوا) بتانترسيى، بيىننەووە بىر، کاتى کە ئيوەى لە دوای هۆزى نووح
 ئيوەى لە جى دامەزراندن و قەلافەت و قووەتى بەدەنى زىدەتريشى پيدان، چاکەکانى خوا
 بيىننەووە بىر تا بەلکۆو رزگار بن ﴿٦٩﴾ وتیان: ئايا هاتووێه لای ئيمە کە (بيىمان بلئى) خواى
 تاقانە بپەرستين و ئەوێ کە باووباپيرانمان دەيانپەرست، تەرکى بکەين؟ جا کەوايە ئەوێ
 بەلئنت پىداوين (لە هاتنى بەلا) بيهينە، ئە کەر لە راستبيژانى ﴿٧٠﴾ (هوود) وتى: پيسى و
 چەپەلئى و غەزەبى پەرورەينەرتان ئيوەى داگرتووە، ئايا لە گەل مندا لەبابەت نيوگەلئیکەووە
 جوابە جەنگيم لە گەل دەکەن کە ئيوە و باووباپيرانتان (لەسەر بتەکان) داتانناووە، لە حالئیکدا
 خوا هيچ فرمانئیکى لەبابەت ئەوانەووە نەناردووە، جا لەبەر ئەمە ئيوە چاوەرپوان بن و منيش
 لە گەل ئيوە چاوەرپوان ئەبم ﴿٧١﴾ جا سەرئەنجام ئەو (هوود) و کەسانى کە لە گەل ئەوا بوون،
 بە رەحمەتى خۆمان رزگارمان کردن، رەگ و ريشەى کەسانى کە ئاياتى ئيمەيان بە درۆ
 ئەخستەووە و پرودار نەبوون لە بنەووە برى و قرتاندمان ﴿٧٢﴾ بۆ لای (هۆزى) سەموود براى
 خۆيان «سالح» مان نارد، وتى: ئەى هۆزى من! خوا بپەرستن کە بيىجگە لەو خوايى تر بۆ ئيوە
 نيبە، بە هەقىقەت بەلگەيە کى روون لە لايەن پەرورەينەرتانەووە بو ئيوە هاتوووە، ئەمە وشترى
 خوايە کە بۆ ئيوە کشگيريبە، جا لئى بگەرپن تا لە زەوى خوادا بلەوهرپى، نازارى پى
 مەگەيبن ئەگينا تووشى نازارى دەردناک ئەبن! ﴿٧٣﴾

بێننەوێ بێر کە ئیوێ دواى هۆزى عاد جى نشینی ئەوانى کردن و لەسەر زەوى جىگىرى کردن کە لە پێدەشتایىبەکان کۆشک گەلێ بۆ خۆتان ساز بکەن و لە چیاکان خانووبەرە گەلێ بۆ خۆتان بتاشن، جا (لەبەر ئەمە) نىعمەتەکانى خوا بێننەوێ بێر و لەسەر بەد فەرى و خراپە کردن لە سەر زەویدا پێ دامەگرن ﴿۷۴﴾ مەرۆفە مەزنى خۆبە زلزانەکانى هۆزى ئەو، بە چەوساوەکان کە برۆيان هینابوو، وتیان: ئیوێ باوەرتان وایە کە سألح لە لایەن پەرورینەر یەوێ نێردراوێ؟ ئەوانیش وتیان: ئیمە بەوێ پێى راسپێردراوێ برۆادارین ﴿۷۵﴾ کەسانى کە خۆیان بە زل دەزانى، وتیان: بە هەقىقەت ئیمە بەوێ و ئیوێ برۆاتان پێتە حاشای لێ دەکەین ﴿۷۶﴾ جا و شترە کەیان پەى کرد (کوشتەوێ) و لە فەرمانى پەرورینەر ملیان بادا و وتیان: ئەى سألح ئە گەر تۆ لە پێغەمبەرانى (خوای)، ئەوێ هەرەشەى لە ئیمە پێ دەکەى بیهینە! ﴿۷۷﴾ جا سەرئەنجام هەرورە بریسکە و بوولەر زە و عەرز هەژینىکى توند ئەوانى داگرت، هەموو قریان کرد، جا لە بەرەبەیاندا (تەنیا) لەشى بێ گیانان لە ناو ماله کانیاندا مابونەوێ ﴿۷۸﴾ جا (سألح) پرووى لێ وەرگێران و وتی: ئەى هۆزى من! بە هەقىقەت من راسپاردەى پەرورینەر، بە ئیوێ راکەیاندا و بە خێرخوازى ئامۆژگاریم کردن، بەلام (چ بکەم) ئیوێ خێرخوازتان خۆشناوئ ﴿۷۹﴾ لووت (بێنەوێ بێر) کاتى کە بە هۆزى خۆى وت: ئایا کارى شوورەى و ناشیرین و ناشیاو دەکەن کە هیچ کەسێ بەر لە ئیوێ لە جیهاندا کارى (وا چەپەل و پیسیان) نەکردوێ ﴿۸۰﴾ بەراستى ئیوێ بە ئارەزووى ناشیاو لە جیاتى ژنان ئەچنە لای پیاوان، دیارە ئیوێ لە بنەرەتا هۆزىکى دەسدریژکەرن ﴿۸۱﴾

وه لآمی هۆزه کهی ته نیا ئه وه بوو، وتیان: ئه مانه له ئاواپی خۆتان ده ربکهن، به راستی ئه مانه مرۆکه لیکن که ده یانه وی به پاکه خواوینی بژین ﴿۸۲﴾ جا ئیمه ئه و (یاره کانی) و بنه مآلهی ئه و مان پرگار کرد، هه رته نیا ژنه کهی نه بی که له گه ل به جی ماوه کانی (شار) که وتبوو ﴿۸۳﴾ بارانمان به سه را باراندن ئه ممان باران (به رد بارانمان کردن)، جا پروانه سه ره نه جانی تاوانباران چلۆن بوو (و چییان به سه ر هات) ﴿۸۴﴾ بۆ (خه لکی) مه دیه ن برای خۆیان شوعه بیمان نارد، وتی: ئه ی هۆزی من! خوا بپه رستن که بیجگه له و خواپی تر بۆ ئیوه نییه، به راستی به لگه ی پرووتان له لای په روه رینه رتانه وه بۆ هاتووه، جا با ته رازووی کیشانه و پیوانه تان به رامبه ر و دارمال بی و له شتومه کی خه لک مه دزنه وه و به دزی لیان که م مه که نه وه، له زه ویدا خراپه (ئیفساد) مه که ن، دوای ئاوه دانی و چاک بوون (ئیسلاح) ی زه وی، ئه مه بۆ ئیوه چاکتره، ئه که ر پروادار بن ﴿۸۵﴾ له سه ر هه ر ریگایه ک دامه نیشن که هه ره شه بکه ن و خاوه ن پرواکان له ریگای خوا بگێر نه وه و (به قسه ی پووچ) ریگای ئه وان خوار و چه فت و لار نیشان بده ن، بیئنه وه بییر ئه و ده مه ی که که م بوون و ئه و (خوا) ئیوه ی زۆر کرد، پروانن که سه ره نه جانی تاوانباران (موفسیدان) چلۆن بووه، به کوی گه یشتووه ﴿۸۶﴾ ئه که ر هیندیگ له ئیوه پروای هیناوه به وه ی وا منی پیی راسپی دراوم، تایفه یه کیشتان پروایان پی نه هیناوه (نابی هۆی خۆ قه ف کردنی خوانه ناسان یا کز بوونی پرواداران بی)، تابشت بینن تا خوا له نیتوانماندا داوه ری بکا؛ هه ر ئه ویشه چاکترینی داوه ران ﴿۸۷﴾

مرۆڤه گره گره كانى هۆزى (شوعه ييب)، ئەوانه ي كه له خۆيان بايى ههوا ببوون، وتيان: ئەى شوعه ييب! بى شك كه تۆ و ئەوانه ي پروايان به تۆ هييناوه له شارى خۆمان دهرده كه مين يا ئەبى بگه رپينه وه سه ر ئايىنى ئيمه، وتى: ئايا هه رچه ند پيشمان خۆش نه بى؟! «۸۸» ئە گه ر ئيمه بگه رپينه وه سه ر ئايىنى ئيوه، دواى ئەوه ي خوا له وه رزگارى كردووين، به هه قيقهت درۆمان به دم خواوه كردووه، شياو نيبه كه ئيمه بگه رپينه وه سه ر ئەوه، مه گه ر خوايى كه پهروه رينه رمانه بيه وى، زانايبى و زانستى خوا هه موو شتيكى داگرتووه، ته نيا پالپشتمان به خوايه، ئەى پهروه رينه رى ئيمه! گرى پووچكه ي نيوان ئيمه و ئەوان به هه ق بگه وه (و داوه ريمان بكه)، هه ر تۆ چاكترين (داوه ر و) گرى كويرة كه ره وه ي «۸۹» سه رزله كانى هۆزى وى، خوانه ناسه كانيان، وتيان: ئە گه ر ئيوه به دواى شوعه ييب كه ون، به راستى له زيان و زه ره رليكه وتووان «۹۰» جا عه رز هه ژان و بوومه له ره زه ي وا به ته وژم داگرتن كه گشتيان له مالى خۆياندا تياچوون و نه مان «۹۱» ئەوانه ي كه شوعه ييبان به درۆ خستبووه، (وا تياچوون) ده توت له و مالا نه دا نه بوون، كه سانى كه شوعه ييبان به درۆ ده خستوه، هه ر ئەوان له زيان ليكه وتووان و زيانبار بوون «۹۲» جا رووى له وان وه رسووران و وتى: ئەى هۆزى من! به راستى من راسپارده ي پهروه رينه رم به ئيوه راگه ياند و په ندم دان (و چاكه م له گه لدا كردن)، جا چلوون بو هۆزى خوانه ناس خه فهت بخۆم؟ «۹۳» (خوا ده لى) ئيمه بو هيچ ئاوايى يه ك پينغه مبه ريكمان نه ناردووه، مه گه ر ئەوه كه خه لكه كه يمان بو تاقى كردنه وه تووشى نه خۆشى و ده سته نكي و هه ژارى و سه ختى كردووه تا به لكوو به خۆدا بيبن و به پارانه وه بگه رپينه وه «۹۴» له پاشان بو جارى دوايى ناخۆشيمان بو كردنه خۆشى، تا ئەونه رسق و رۆزى و شتيان زۆر و تير و ته سه ل بوون وتيان: باوو بايپيرانيشمان تووشى نار هه تى و سه ختى ژيان ببوون، جا ئيتتر له ناكاو بى ئەوه ي هه ست پيى بكه ن ئەوانمان گرت «۹۵»

ئەگەر خەلكى ئاوايى (و شار) بېروايان ھىتابا و خويان بناسىبا و خوپاريز بان، دەرۋازە پىت و بەرەكەتمان لە ئاسمان و زەھويىيەوہ بۆ دەكردنەوہ، بەلام ئەوانە نىشانەكانى ئىمەيان بە درۆ دائەنا، جا ئىمەش لە سزاي ئەو كارانە كە كىرەبوويان، ئەوانمان گرت ﴿۹۶﴾ ئايا خەلكى ئەم ئاوايى و شارانە لەمە دلتىيان كە بەلاي ئىمە بە شەوا بۇيان بى، لە خالىكدا لە خەوا بن ﴿۹۷﴾ ئاخۆ خەلكى شار و ئاوايىەكان لەمە دلتىيان كە بەلاي ئىمە بە رۆژا بۇيان بى، لە خالىكدا كەمە بکەن؟ ﴿۹۸﴾ ئايا لەوہ دلتىيا بوون كە لە مەكر و بەلاي خوا رزگارن، لە خالىكدا بىجگە لە زيانكاران كەس لە مەكر (و سزاي) خوا دلتىيا نابى ﴿۹۹﴾ ئايا ئامۆژگارى و پىنويىيمان بۆ كەسانى نەكرد كە زەوى بە مىرات دەگرن، دواي (نەمان و تياچوونى) خاوەنە پىششووہكانى (ئاخۆ نەيانزانىوہ) ئەگەر بمانەوي ئەوانەش بە ھۆي گوناح و تاوانيانەوہ لەناو ئەبەين و مۆریش لە دل و دەرۋونيان ئەدەين تا (دەنگى ھەق) نەبىسن ﴿۱۰۰﴾ ئەمانە شار و ئاوايى گەلېكن كە ھەوالى ئەوانە بۆ تۆ دەكېرپىنەوہ، بە ھەقىقەت پىغەمبەرەكانيان بە بەلگەوہ ھاتنە لايان، (بەلام) بېروايان نەدەھىنا بەوہى وا لە بەرا بە درۆيان خستبوونەوہ، ئا بەمچۆرە خوا دل و دەرۋونى لەدەين لادەران مۆر ئەكا ﴿۱۰۱﴾ زۆربەي ئەوانەمان لەسەر بەلئىنيان نەدى، زۆربەي ئەوانەمان بە فاسق و تاوانبار دى ﴿۱۰۲﴾ لە دواييدا بە دواي ئەواندا (واتا: پىغەمبەرانى بەرۆ) مووسامان بە نىشانەكانى خۆمان ناردە لاي فیرعەون و مۆرۆلەكان و ھۆز و دارودەستەكەي، جا بە دۆي (نىشانەكانى) ئەو وىستان و ستەميان كەرد، جا بېروانە كە سەرئەنجامى بەدەفەران و خراپكاران و موفسىدان چلۆن بوو چىيان بەسەر ھات؟ ﴿۱۰۳﴾ مووسا وتى: ئەي فیرعەون! من راسپاردەي پەرورەينەرى جىھانيام ﴿۱۰۴﴾

رەوا و شىاوه كە بىجگە لە ھەق شتى تر لە خواوه نەلئيم، بەلگەى ڤوونم لە لايەن ڤەرورينەرتانەوه بۆ ھىناون، جا بەرەى ئيسرائيلم لە گەلدا بنيرە ﴿١٠٥﴾ (ڤيرعەون) وتى: ئەگەر نيشانەيەكت ھىناوه بينووينە، ئەگەر لە ڤاستبىژانى ﴿١٠٦﴾ جا عەسا (دارەدەستە) كەى ڤرپدا، لەناكاو بوو ئەژدېھايەكى گەرە و ئاشكرا! ﴿١٠٧﴾ دەستى خۇيشى لە (گيرفانى) دەرھىنا، جا لەناكاو لە بەرچاوى چاوديران رەنگى بوو سىپيەكى بىخەش ﴿١٠٨﴾ زلەكانى زۆردار لە ھۆزى ڤيرعەون، وتيان: بە ھەقىقەت ئەمە جادووگەرئىكى زۆرزانە ﴿١٠٩﴾ ئەيەوى لەسەر خاكى خۆتان دەرستان بكا، بيروڤاى ئىوھ چىيە، ڤەرمان بە چى دەدەن ﴿١١٠﴾ بە (ڤيرعەونيان) وت: لە مووسا و براكەى گەرپ و لای خۆت گليان بدەوه، دەستەيەكى كۆكەرەوھيش بۆ ھەموو شار و ئاوايىيەك بنيرە ﴿١١١﴾ تا ھەموو جادووگەرانى زۆرزان بىن بۆلات ﴿١١٢﴾ جادووگەرەكان ھاتنە لای ڤيرعەون، وتيان: ئەگەر زال بووين خەلات و مزىەكى گرینگمان بۆ ھەيە (و دەبى بماندەيى) ﴿١١٣﴾ وتى: بەلئى ئىوھ لە نيزىكانى خۆم دەبن ﴿١١٤﴾ وتيان: ئەى مووسا! يا تۆ دەيھاوئىژى يا ئىمە ھاوئىژەر بىن! ﴿١١٥﴾ وتى: ئىوھ بىھاوئىژن، بىخەن؛ كاتى كە (كەرەستەى جادووى خۆيان) ھاويشت و ڤرپياندا خەلكيان چاوبەس كرد و ترسانديانن، جادووئىكى گەرەيان نوواندا! ﴿١١٦﴾ خستمانە دلئى مووسا كە عەساي خۆت بھاوئىژە، لەناكاو (بوو ماريكى گەرە و) ھەموو كەرەستەى جادووكارى ئەوانى بەلەز پىچاوه و ھەلئيلووشين (و قووتى دان)! ﴿١١٧﴾ (لەو دەمەدا) ھەق ئاشكرا بوو، ئەوھى سازيان دابوو پوچ بوونەوه ﴿١١٨﴾ لەوئىدا تىكشكىندران و بە سووكى و چرووكى گەرانەوه ﴿١١٩﴾ و جادووگەرەكان ھەموو كەوتنە سوژدە و كرنۆش بردن ﴿١٢٠﴾

وتيان: بە پەرورەتینەرى جیھانیان پروامان هیئا ﴿۱۲۱﴾ پەرورەتینەرى مووسا و هاروون ﴿۱۲۲﴾ فیرعەون وتی: ئایا بەر لەوەی ئیجازەتان پی بدەم پرواتان بەو هیئا، ئەمە فیل و ئاژاوەیە که لەم شار (و دیارەدا) سازتان داوہ تا خەلکەکەى لى و دەدر بنین، جا لە پاشان لیتان پروون دەبیتهوه! ﴿۱۲۳﴾ (سویند دەخۆم) که دەس و پیتان راست و چەپ ئەبرم، لە پاشان هەمووتان لە دار ئەدەم ﴿۱۲۴﴾ (جادووگەرەکان) وتیان: (گرینگ نییە) بەراستی ئیمە بەرەو لای پەرورەتینەرمان دەگەرینەوه ﴿۱۲۵﴾ شتی ناپەسەند لە ئیمە گیر ناهیتنی بیجگە لەمە که بە نیشانەکانی پەرورەتینەرمان، کاتی پۆمان هات پروامان هیئا، ئەى پەرورەتینەرى ئیمە! تابشت و سەبر (و خۆراگرتن) مان تا دوا هەناسە بەسەرا برپێژە و بە موسلمان بمانرینە ﴿۱۲۶﴾ سەرگەرەکانی هۆزی فیرعەون (بەویان) وت: چلۆن تۆ لە مووسا و هۆزەکەى واز دینی و دەس هەلدەگرى تا (نازادانە) ولاتت لى بشیۆینن و خراپەى بکەن و لە خۆت و خویانت دەس هەلبگرن و برۆن، (فیرعەون) وتی: کورەکانیان ئەکوژم و ژن و مێیینەشیان زیندوو رادەگرم (تا رازە و خزمەتمان بکەن)، ئیمە دەسەلاتمان بەسەریاندا هەیه ﴿۱۲۷﴾ مووسا بە هۆزی خۆى وت: لە خوا یاری بخوازن و خۆراگرن که ئەم زەوییه تاییهتی خوایه، بە هەرکەس که بیهوی (وشیاویش بچ) پیی ئەدا، سەرئەنجامی چاک بو خۆپارێزانە ﴿۱۲۸﴾ وتیان: بەر لەوەی بییه لامان تووشی چەوسانەوه و زەحمەت کیشان بسووین (و ئیستاش) دوای هاتنیشت دەنچەوسسینەوه دەى کهى رزگار ئەبین؟ مووسا وتی، هیوایه پەرورەتینەرتان دوژمنانتان لەناو بیا و لەم زەوییهدا (که بە مووسا بەلین درابوو) ئیوه جی نشینی (ئەوان) بکا، جا ئەروانی چلۆن دەجووڵینەوه؟ ﴿۱۲۹﴾ ئیمە نیزیکانی فیرعەون (هۆزی ئەومان) تووشی ویشکەسالى و کەم بوونی دانەویڵە و کەمى میوه کرد تا بەلکوو پەند بگرن و بیر بکەنەوه ﴿۱۳۰﴾

جا (ئەوانە نە تەنیا پەندیان نە گرت، بە لکۆو) کاتێ کە چاکە (و نیعمەتیان) پێ گەیی، وتیان: لە بەر خۆمانە! ئە گەر تووشی بە لا و چۆرتمە و بە سەرھاتی خراپ دەبوون، دەیانوت: لە شوومی مووسا و دارودەستە کە یەتی! ئاگادار بن کە سەرچاوەی ئەو هەموو خراپانە تەنیا لای خوایە و بە دەس خۆیەتی، بە لام زۆریەتی ئەوانە نازانن ﴿۱۳۱﴾ وتیان: هەر نیشانی کمان بە نیازی جادوو لێ کردن بینی، بروات پێ ناھێنین! ﴿۱۳۲﴾ جا ئەوسا (بە لا لەسەر بە لامان نار دە سەریان) لافاو، تۆفان و کوللە و ئەسپێ (گەنە) و بۆق و خوین کە نیشانە گەلێکی لێک جیا بوون، ناردمانە سەریان (ھێمان بیدار نەبوونەو)، بە لام خۆیان بە زل زانی و ھۆزێکی تاوانبار بوون ﴿۱۳۳﴾ کاتێ بە لایان بە سەردا هات، وتیان: ئەی مووسا لە خوات بوو ئیمە بخوازە بە پەیمانێک کە لە گەل تۆدا گریی داوہ و ئەنجامی داوہ، ئە گەر ئەم بە لایەمان لەسەر لایەتی بروات پێ دینین و تۆرە مە و بەرەتی ئیسرائیلت لە گەلدا دەنێرین ﴿۱۳۴﴾ جا کاتێ بە لامان لەسەر لادەبردن تا بەو ماوہ دیاری کراوہ گەیشتن و تیپەریان کرد و پەیمان و بە لینی خۆیان دەشکاند و بەر پێیان دا ﴿۱۳۵﴾ جا سەرئەنجام تۆلەمان لێ ئەستاندن، جا خستمانە ژیر ئاو و لە دەریا نوقممان کردن و خنکان، چونکە نیشانە کانی ئیمەیان بە درۆ ئەخستەوہ و لەوہ غافل بوون و ھەر بە لایشیوہ نەچوون ﴿۱۳۶﴾ خۆرھەلات و خۆرئاوای گۆی زەویمان کە لەوا پیت و بەرە کە تمان دانابوو، بەو ھۆزە کە چەوسا بوونەوہ و کز و بەر دەست کرابوون بە میرات بەوانم گەیانن، بێژە بە لینی ھەرە پیرۆز و جوانی پەرورینەرت بێ کەم و کورپی بۆ پەرچە لێک و بەرەتی ئیسرائیل بە تەواوی ھاتە جێ، لە بەر سەبر و خۆراگرتن کە نیشانیان دا، ئەوہی کە فیرعەونیان و ھۆزە کە (لە کۆشکی رازاوہ) دروستیان دەکرد و ئەوہی لە باغی داربەستدار سازیان دا بوو، ھەموومان کوتا بەسەر یە کدا (و لە ناومان برد) ﴿۱۳۷﴾

تۆرەمە و بەرەبابى ئيسرائيلمان (ساخ و بېوهدى) لە دەريا تىپەپراند، جا لە پرىگادا بە ھۆزىك گەيىن كە بە دەورى بته كانياندا كزۆلكەيان كردبوو (لەو دەمەيدا تۆرەمە ئيسرائيل) بە مووسايان وت: تۆيش خودايە كمان بۆ دابنى بەو جۆرەى ئەوانە خواگەليان ھەيە! وتى: بەراستى ئىوہ ھۆزىكى نەزان و نەفامن ﴿۱۳۸﴾ بەراستى ئەمان (كە دەيانبينن) كردهوہ كەيان كەلكى بۆيان نابى و ئەوہى وا دەيكەن بە فيرۆ دەروا ﴿۱۳۹﴾ وتى: ئايا بىجگە لە خوا خودايى تر بۆ ئىوہ بخوازم، ھەر ئەوئيش ئىوہى بەسەر جىھانياندا بەرز و بەرپىزتر كرددوہ ﴿۱۴۰﴾ بىننەوہ بىر رۆژكارى كە لە (چنگالى) كەسانى فيرەون رزگارم كردن، ئەوانە كە شكەنجەى سەختيان ئەدان، كورانتانيان دەكوشت و ژن و مېيىنەتانيان (بۆ خزمەتكارى) زىندوو رادەگرت، كە لەمەدا ئەزموونىكى گەورە لە لايەن خواوہ بۆ ئىوہ ھەبوو ﴿۱۴۱﴾ ژوانى سى شەومان بە مووسا بەلپىن دا و دە شەوى ديكەشيمان خستە سەرى، ماوہى ژوان (ديداركە بۆ لاي) پەرورەينەرى بوہ چل (رۆژ و) شەوى تەواو، مووسا بە ھاروونى براى وت: لە نىو ھۆزىمدا جى نشىنم بە و چاك بارھىنەر بە و بە رپىبازى خراپاندا مەرۆ ﴿۱۴۲﴾ كاتى مووسا بۆ ديدارگەى ئىمە ھات و پەرورەينەرى قسەى لەگەلدا كرد، وتى: ئەى پەرورەينەرى من! خۆت بە من نيشان بدە تا بتبينم! وتى: ھەرگىز نامىينى، بەلام بروانە ئەو كپوہ، ئەگەر ئەو كەژە لە جىيى خۆى ما، نەبزوت، پاشان من ئەيىنى، جا كاتى پەرورەينەرى خۆى بۆ كىفەكە دەرخست كەژەكەى لەتوپەت كرد و ئەوى لەگەل زەوى تەخت كرد و مووسا بى ھۆش كەوت، جا كاتى بە ھۆش ھاتەوہ، عەرزى كرد: پاكى و بى خەوشى (لەوہى بىينرىيى)، بۆ لاي تۆ دەگەرئىمەوہ و تۆبە دەكەم، من يەكەمىن بروادارم ﴿۱۴۳﴾

(خو!) وتی: ئەی مووسا! تۆم بە پەيام و ئاخەفتنی خۆم لە گەڵ تۆ؛ تۆم بۆ سەر خەڵک هەلبژارد، جا ئەوەی پێم داوی وەری بگره و لە سپاسکەرانی بە «۱۴۴» لەبارەى هەموو کار و کردەوێهەک و نامۆژگاری بۆ گەلەکەى هەموو شتێکمان بێ کەم و کورێ، بۆ نووسی و بۆمان خستە سەر تەتەلان، پارچە تەختەى پانکەلە، جا (بە مووسامان) وت: توند (تەتەلان: تەورات) بگره و بە هۆزت راببگهیبینە تا بە زوویی خانووی خوانەناسان و فاسقاتان نیشانە ئەدەین «۱۴۵» کەسانێ کە لە زەوی بە ناهەق خۆ بەزل ئەزانن لە نیشانەکانی خۆم لایان ئەدەم، بە چەشتێک کە هەر جۆرە نیشانەیهک ببینن برۆی پێ نەهینن و ئەگەر رینگای راست ببینن، پێیدا نەرۆن و نەیکەنە رینگای خۆیان، ئەگەر رینگای خوار (و خراب) ببینن پێیدا برۆن، (هەموو ئەمانە) لەبەر ئەوەیە کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دەخستەو و سەرنجیان نەدەدا و لێیان غافل بوون «۱۴۶» کەسانێ کە نیشانەکانی ئیمە و رۆژی پەسلانیان بە درۆ دائەنا و ئینکاریان دەکرد، کاری (چاکى) ئەوان بە فیرۆ لەناو چوو، ئاخۆ بێجگە لە هەمبەر و بارتەقاي ئەوەی کردوویانە سزا دەدرین «۱۴۷» هۆزی مووسا دواى (رۆیشتنی) ئەو (بۆ دیدارگە) لە خشلی خۆیان پەیکەر و کۆتەلی گوێرە کە یەکیان سازدا، لەشیکى بێ گیان و دەنگى گوێلکی هەبوو، ئایا نەیان دەدی کە قسەیان لە گەلدا ناکا و بۆ رینگای راست رینۆینییان ناکا، کەچی ئەوەیان کردە (خوای خۆیان) و لە سته مکاران بوون «۱۴۸» کاتى پێیان زانی کە سەریان لێ شپاوه و بە هەلە کەیان وشیار کرانەو و تێگە یشتن کە لارین، وتیان: ئەگەر پەرودەینە رمان رۆحمان پێنەکا و لێمان خۆش نەبێ، بە هەقیقەت لە زیانباران و لە زیان لیکەوتوان دەبین «۱۴۹»

وہ کاتئ مووسا بہ توورہیی و بہ دلپری ہاتہوہ نیو ہۆزی خۆی، وتی: چەند جئ نشینانئیکئ بہد فہرہ یوون لہ دوای من، (ثایینی منتان شیواند)، ئایا لہ فەرمانی پەرورہرینہرتان پەلہتان کرد؟ بۆچی رانہوہستان تامن دہ گہریمہوہ، تہختہکانی فری دا و (قش و مووی) سہری براکەئ کرت و بہرہو لای خۆی کیشا، بہرہو لای خۆی برد، ئەو (ہاروون) وتی: کورپی دایکم! ئەم ہۆزہ زۆریان بۆ ہینام و لەوانہبوو بمکوژن، جا کارئ مہ کہہ دوژمنان پینم خۆش بن و لۆمہم بکہن و من لہ گەل ہۆزی ستہمکار دامەنئ ﴿۱۵۰﴾ (موسا) وتی: ئەئ پەرورہرینہری من! لہ خۆم و براکەم خۆش بہ و بمانخہ بہر بہزہیی و پەحمەتی خۆت، تۆ دلآوا و دلۆفانترینی دلۆفانانی و بہخشەرانی ﴿۱۵۱﴾ کہسانئ کہ گوتیلیکان کردہ خوائ خۆیان؛ بہر غەزہبی خوا دہکەون و لہ ژیانئ سہر دنیا سووک و چرووک دہبن، ئا بہم جۆرہ کہسانئ کہ بوختان و درۆیان بہ دہم خواوہ کرد سزا ئەدہین ﴿۱۵۲﴾ کہسانئ کہ ئاکاریان خراب و لہ دواییدا تۆبہیان کرد و بروایان ہینا، پەرورہرینہرت دوای ئەوہ (کہ تۆبہیان کرد) خوا لہ تاوانیان دہبوورئ و فرہ دلآوینہ (و لیبیان خۆش دەبی) ﴿۱۵۳﴾ وہ کاتئ توورہیی مووسا نیشتہوہ، تہختہکان (تہورات) ی ہەلگرتہوہ، لہ نووسراوہکانئ ئەو (تہورات) دا بۆ کہسانئ کہ لہ پەرورہرینہریان ئەترسن رینوینئ و پەحمەت ہہیہ ﴿۱۵۴﴾ مووسا لہ ہۆزی خۆی بۆ دیدارگہئ ئیمہ حەفتا میتری ہەلبژارد، کاتئ ہەردہہژین و بوولہرزہی بہتہوژم ئەوانئ گرت (و لەناو چوون) وتی: ئەئ پەرورہرینہری من! ئەگەر بتویستبا ئەتتوانئ ئەہوان و مینیش بـہر لہ مہ لەناو بہری، ئایا بہوہئ کہ مرۆقہ کیتلہ کانمان ئەنجامیان داوہ (سزیمان ئەدہئ و) لەناومان دہبہئ؟ ئەمہیش ہەر ئەزموونی خۆتہ کہ ہەرکەس بتہوئ بہوہ گومرایی دہکەئ و ہەرکەسیش بتہوئ بۆ لای خۆت رینوینئ دہکەئ، تۆ سہرپہرستی ئیمہئ، جا لییمان خۆش بہ و روحمان پچ بکہ، تۆ باشتترینئ لیبورانئ ﴿۱۵۵﴾

بۆ تێمە لەم دنیا و لەو دنیا چاکە بنووسە (و چاکەمان لە گەڵدا بکە)، بۆ لای تۆ گەراوینەتەو، (خوا) فەرمووی: سزای خۆم بە هەرکەس که بمهوی دەگهیینم و ڕەحمەتیشم هه موو شتیکی داگرتوو، جا له دواییدا ئەمە بۆ کەسانی دەنووسین که خۆ دەپاریزن و زەکات ئەدەن، کەسانی که به نیشانه کانی تێمە برۆا دێنن ﴿۱۵۶﴾ کەسانی که لەم راسپاردە (خوا): پیغە مبهری نه خویندهوار په پیرهوی دهکەن، که سێ که نیشانه کانی له تهورات و ئینجیلدا نووسراوه و لای خۆیان په یای دهکەن، و به چاکه فەرمانیان پێ ئەدا و له خراپه دهیانپهرینگی نیتتەوه، شتی پاک و پاکژ و خاوینیان بۆ رهوا دهبینی و شتی گه مار و چلکن و پیسیان لێ به نارەوا بۆ دادهنی، ئەو باره قورسه و زنجیرانهی وا پێوهی گرفتار بوون له سهریان لادهبا، جا کهسانی که بهو برۆایان هیئا و پشتیوانی و کۆمه گیان کرد، به دواي ئەو پرووناکییهدا دهچن که وێرای ئەو نێردراوه، هەر ئەمانەن رزگارن ﴿۱۵۷﴾ بلی: ئەی خەلکینه! ناردراوی خوام بۆ لای هه مووتان، ئەو خوایهی که مولکایهتی و دهسه لاتی ئاسمانه کان و زهوی، تایبهتی ئەوه، خودایی تر بیجگه لهو نییه، (هەر ئەوه) زیندوو دهکاتهوه و دهمریتی، جا برۆا به خوا و راسپاردە (خوا) بیسن، ئەو پیغە مبهره نه خویندهواره، که سێ که برۆای به خوا و به واژه کانی خوا ههیه، په پیرهوی لێ بکهن تا رینۆین ببن ﴿۱۵۸﴾ له هۆزی مووسا تا قمی هه ن که خه لک بۆ لای هه ق رینۆینی ئەکەن، به هه ق دادگهری ئەکەن ﴿۱۵۹﴾

ئەوانمان بە دوانزە دەستە، (دواز دە تۆمەت) دابەش کرد، کاتێ هۆزە کە ی ئاوی خواردنە وەیان لێ ویست، مووسامان تیگەیان بە دارە دەستە کە ی خۆت لە بەرد بەدە، جا لە ناکاو دوانزە چاوگە هەلقوڵی، بە جوۆرێکی وا کە هەر دەستە یە ک دەراو (جیگە ی ئاو خواردنە وە) ی خۆی دەناسی، هەورمان بوۆ کردنە کە پەر و سابات و سەییان بە سەریانە وە و مەن (گەزۆ) و سەلوا (هەوێردە؛ شیلاقە، سیروو؛ ریشۆلە) مان بوۆ ناردن (و پیمان وتن) لە و رۆزییە پاکە ی وا بوۆم ناردوون بخۆن (و سپاسی خوا بکەن)، (ئەمانە) غەدریان لە ئیمە نە کرد، بە لکسوو ستە میان لە خۆیان دە کرد ﴿ ۱۶۰ ﴾ چۆن بە وان وترا کە لە م ئاوا یی بە دا نیشته جی بن و لە هەر لایە ک هەرچی ویستتان لە وێ بیخۆن و بلین: تاوانە کانمان برپێژە و لە دەروازە ی (شارە وە) بە سوژدە بردنە وە برۆنە ژورێ، ئیمە لە تاوانە کانتان دە بوورین و بە زوویی (پاداشی) کارچاکان زیاد دە کە یین ﴿ ۱۶۱ ﴾ ناحە قیکارانیان ئە و قسە ی پیمان و ترا بوو، گۆرییانە باریکی تر؛ ئیمە ییش لە بەر ئە و ستە مە ی وا کردیان بە لآ و دەردێ کمان لە ئاسمانە وە ناردە سەریان ﴿ ۱۶۲ ﴾ لە وانە لە بابەت ئە و شارە ی (ئیلە) کە لە قەراخ دە ریا (ی سوور) بوو بپرسە، چۆن رۆژی شە مە لە (فەرمانی خوا) چوونە دە رێ (و بە فیل ماسییان گرت، چون) لە رۆژی شە مە دا ماسی گەل وە سەر ئاو دە کە وتن و ماسییان (زۆر) بوۆ دە هاتە گرتن و رۆژی کە شە مە نە بوو، دیاریان نە بوو و ماسی (یان بوۆ) نە دە هاتە گرتن، ئا بە م جوۆرە تاقیم کردنە وە، بە وە ی کە نافەرمانییان دە کرد ﴿ ۱۶۳ ﴾

کاتێ تا قەمێ لەوان (بە تا قەمێ تریان) وت: بۆچ هۆزی (تاوانباران) پەند ئە دەن که سەرئەنجام خوا لە ناویەریانە یا جەزەبە دەریانە بە عەزابێکی سەخت، وتیان: بۆ ئەو هی لای پەرورەندە تان عوززی بێ (بۆ ئێمە) رەنگە خۆ بیاریزین ﴿۱۶۴﴾ جا کاتێ ئەو ئاموژگاریانەیان لە بیریان چوو بۆوە کە لکیان لێ وەر نە کرتبون، کەسانێ کە نەیان دە هیشت خە لکی کاری خراب بکەن و نە هیان لە خرابە دە کرد رزگارمان کردن و ئەوانەش وا سته میان کرد تووشی رەنج و دەردی خرابمان کردن، لە بەر ئەو هی نافەرمانییان دە کرد ﴿۱۶۵﴾ جا کاتێ لە (وازیانە) ئەو هی نە هیان لێ کرابوو ملیان بادا، پیمان وتن: بینه مەیمونی دوورەو خراوی ئابرووبراوی تەرۆکراو ﴿۱۶۶﴾ (بینهو بەر) کاتێ کە پەرورە رینەرت رایگەیانند تا رۆژی بەرێ کە سیکیان بەسەرا زال دەکا کە هەمیشە سەخت عەزابیان بدا، پەرورە رینەرت زۆر بە پە لە سزا ئەدا، بە هە قەت خوا (سەبارەت بە تۆبە کاران) لیبور و فرە دل لاوینە ﴿۱۶۷﴾ ئەوانمان لە زەویدا بە چەند نەتەو دەابردا بر کرد، هەندێ لەوان چاک و دەستەیی تر وەک ئەوان چاک نەبوون، بە چاکە و خووشی و خرابە و ناخووشی تا قیمان کردنەو تە بە لکوو بگەر پینەو ﴿۱۶۸﴾ جا دوا ی ئەوان، جی نشینانیک بوونە جی نشینان کە میراتگری کیتاو (تەو پات) بوون، کالای ئەم دنیا پەستەیان هە لبارد (و گوتیان ئە کەر تاوانبار بین) لە دوا ییدا (لە لایەن خواوە) دەبە خشرین، ئە کەر کالایی تر وەک ئەو هیان گیر کەوئ وەریدە گرن و (گوئ نادەنە فەرمانی خوا)، ئایا پەیمانی کتیبی (خوایان) لێ وەر نە گیراوە کە بە دەم خواوە بیجگە لە هەق، شتی تر نە لێن، ئەوان ئەو هی کە لە کتیبدا بوو خویندوو یانە تەو، ئەو دنیا بۆ کەسانێ کە خۆ پارێز بن با شترە، جا ئایا ئە قلتان ناخەنە کار؟ ﴿۱۶۹﴾ کەسانێ کە بەم کتیبە عەمەل بکەن و نوێژ بە جی بێنن (پیاو چاکن)، ئێمە پاداشی پیاو چاکان وندا و زایە و کوم ناکەین ﴿۱۷۰﴾

(بېنەوہ بېر) کاتى كىتومان لە بان سەريان وە کوو سابات بەرز کردەوہ، (بە جوړىكى وا) که گومانیان دە کرد بە سەرياندا دە کووى (و لەو حالەدا بە ئینمان لى وەرگرتن) ئەوہى بە ئیوہم داوہ، بە توندی بیگرن و ئەوہى تىیدایە بیخەنە بېر (و عەمەلى پى بکەن)، بە لکوو پارىزگار بن ﴿۱۷۱﴾ (بېنەوہ بېر) زەمانى که پەرورینەرت لە پشتى منالانى ئادەم، تیرە و بنەچە که و زارۆلەکانى ئەوانى بەرھەم هیئا و کردنیە شايدە لە سەر خویان (و فەرمووى): ئایا من پەرورینەرتان نیم؟! وتیان: بەلى، شايدەدى ئەدەین، (بوچ وای کرد؟) بو ئەوہى نەوہ کوو ئیوہ لە رۆژى بەریدا بلىن: ئیمە نەمانزانى و لەمە غافل بووین ﴿۱۷۲﴾ یا (نەوہ کوو) بلىن: باو بایرانمان بەر لە ئیمە هاو بەشیان بو خودا دانابوو و ئیمەش زارۆكى دواى ئەوان بووین (و بەلگەى ترمان نەبوو) ئایا دەتەوى ئیستا ئیمە لە سەر ئەوہى کارپووچان کردوو یانە لە ناویان بەرى ﴿۱۷۳﴾ ئا بەم جوړە نیشانەکانى خۆمان بە جیایا بەیان دەکەین تا بە لکوو بەرەو هەق بگەرینەوہ ﴿۱۷۴﴾ بو ئەوانە بە سەرھاتى ئەو کەسە بخوینەوہ که نیشانەکانى خۆمان بەو (بەلەم باعوورا زانای ناودارى جوولە که) دا، لە دوايیدا خوئى لە وان دابرى و لە دەستوورى ئەوان دەرکەوت، جا شەیتان دەسى پى گەیانند و چووہ ناو جەرگەى گومرايان ﴿۱۷۵﴾ ئەکەر بمانویستبا (پلەى) ئەومان بەم نیشانانە دەبردە سەرى، بەلام ئەو ھەر خوئى بە عەرزەوہ نووساند و بە دواى ئارەزووى دلئى خویدا رۆیى، جا نەزیلەى ئەو ھەرەک نەزیلەى سەگى (ھارە)، ئەگەر بوى بچى ددانە چیرەت لى دەکا و زمان دەردە کیشى، ئەگەریش وازى لى بىنى زمان دەردىنئى، ئەمە نەزیلەى ئەو تاقمەیە که نیشانەکانى ئیمەیان بە درۆ دائەنا، جا ئەم چیرۆکەیان بو بگىرەوہ، بە لکوو بېر بکەنەوہ (و بیدارەوہ بن) ﴿۱۷۶﴾ چەند خراپە بە سەرھاتى ئەو ھۆزەى که نیشانەکانى ئیمەیان بە درۆ دائەنا، بەلام ستەمیان لە خویان کرد ﴿۱۷۷﴾ ھەرکەس خوا رینوینى بکا، ھەر ئەو رینوینى کراوہ، ھەرکەس شىش (لەبەر کردەوہ یان) گومرا بکا، جا زیان لیکەوتوانى بەراستى ھەر ئەوانن ﴿۱۷۸﴾

ئىمە زۆرى لە جنۆكە و مرۆمان بۆ دۆزەخ خولقاند، بۆ ئەوان دلگەلى ھەيە كە پىيى تىناگەن، جاويان بۆ ھەيە كە پىيى نابىنن و گوپيان بۆ ھەيە كە پىيى نابىسن، ئەوانە ھەروە كوو ئاژەلن، بەلكوو لەوانىش گومراترن، ھەر ئەمانە بىئاگا و غافلن ﴿۱۷۹﴾ ھەر بۆ خوايە رند و پىكەوتوترين و جوانترينى ناوہكان، جا بەوانە بانگى بكەن، ئەوانەى كە بە ئانقەست ناوى خوا دەگۆرن (ھاوبەشى بۆ دائەنن) وازيان لىيىنن، بە زوويى بە سزاي كردهوى خويان دەگەن ﴿۱۸۰﴾ لەوانەى كە خەلقمان كرددون، دەستەيى خەلك بەرەو لاي ھەق رىنووينى دەگەن و بە ھەقىش داوہرى دەگەن ﴿۱۸۱﴾ كەسانى كە نىشانەكانى ئىمەيان بە درۆ دانا وردەوردە لە رىنگايەكەو كە نايزانن تووشى سزادانيان دەكەين ﴿۱۸۲﴾ بەوان ماوہيەك مۆلت ئەدەم، چونكە بەرنامە و نەخشەى من سەخت و پتەوہ ﴿۱۸۳﴾ ئايا بىر ناكەنەوہ كە ھاونشينيەكەيان (پىغەمبەر) ھىچ جۆرە شوينەوارى شىتى پىوہ نىيە، (جا چلۆن پىيى دەلین شىتە؟) ئەو تەنيا ترس وەبەرھىنەر و ترسىنەرىكى ئاشكرايە ﴿۱۸۴﴾ ئاخۆ ئەوان لە دامودەزگاي پرشكۆى ئاسمانەكان و زەوى و ھەر شتىك كە خوا خەلقى كرددوہ ناروانن؟ (تا پەند بگرن)، لەوانەيە بەم نىزيكانە بمرن، جا بە چ قسەيەك دواى ئەو (قورئان) بپروا دىنن؟ ﴿۱۸۵﴾ ھەر كەس خوا رپى لىبگۆرئ ھىچ رىننىشان دەرىكى دەس ناكەوئ، خوا واز لەوانە دىنن با ھەر لە ملبادانى خوياندا گىژ بۆن ﴿۱۸۶﴾ لەبابەت رۆژى بەرپوہ لىت دەپرسن كە كەى دى؟ بلى: زانستى ئەوہ لاي پەرورينەرمە، ھىچ كەس بىجگە لەو (نازانن) كاتى ئەوہ دىيارى بكا، رۆژى پەسلان لە وەختى دىيارى كراوى خۇيدا دى، ھەلپنانى بۆ ئەوانەى لە ئاسمانەكان و زەويشدان قورسە، نايەتە سەرتان مەگەر لە ناكاو، لە تۆ دەپرسن وەك ئەوہ تۆ لە ھاتنى ئەو رۆژە ئاگادارى، بلى: زانستى تەنيا لاي خوايە، بەلام زۆريەى خەلك نازانن ﴿۱۸۷﴾

بۆلێ: من خواوەنی سوود و زیانی خۆم نیم، مەگەر ئەوەی وا خوا بیهووی، ئەگەر نادیارم زانیبا سوودی (مالی) زۆرم بۆ خۆم بە دەس دێنا و هیچ خرابە (و زیان) یکم پێ ئەدەگەیی، من کەسێک نیم بێجگە لە ترسینەر و مزگینیدەر بۆ هۆزی کە برۆا دینن ﴿۱۸۸﴾ ئەو خواپە کە ئیسووی لە یەک کەس (پرۆتۆن) بەدی هیناوه و ژنە کەشی هەر لە ماکی ئەو سازی دا (ئەلە کترۆن، کە پاژی ئەری و نەری ئەتۆمن) تا لای ئەو بحەسپتەوه (ئارام بگرێ)، جا کاتێ ئادەم دەسی لە گەل (دایکە حەوا) تیکەل کرد باری سووکی هەلگرت (دووگیان بوو)، پێووی دەگەرا و کاری رۆژانە پێو دەکرد، کە هەستی بە قورس بوون کرد هەردوو لە خوا، پەرورینەری خۆیان پارێناوه: ئەگەر منالی (نیرینە) چاکمان پێ بدەن حەتمەن لە شوکرانە بژیران ئەبین ﴿۱۸۹﴾ جا کاتێ منالی چاک پێدان، لەوەی کە خودا پێی دابوون، هاوبەش گەلێکیان بۆ خوا دانا، جا خوا لەوە بانترە کە هاوبەشی بۆ دادەنێن ﴿۱۹۰﴾ ئایا ئەو شتانه ئەکەنە هاوبەشی خوا کە شتی بەدی ناهینن و خۆیان بە دیهاتوون ﴿۱۹۱﴾ ناتوانن کۆمە گیان بکەن و ناشتوانن بە خۆشیان یارمەتی بگەییسن ﴿۱۹۲﴾ ئەگەر ئەوانە بتپەرستەکان بۆ رێگای راست بانگ بکەن، بە دوا ئیسووە ناکەون، بۆ ئیسووە هەروەک یە کە چ بانگیان بکەن، چ بێدەنگ بن (و بانگیان نەکەن) ﴿۱۹۳﴾ ئەوانە لە جیاتی خوا بانگیان دەکەن (و دەیانپەرستن)، عەبدگەلێکن وەک خۆتان، جا ئەوانە بانگ بکەن، با ئەوانیش وەلا متان بدەن (و ویستە کەتان بە جی بینن)، ئەگەر راستبێژن ﴿۱۹۴﴾ ئایا ئەوان (لانیكەم وەکوو خۆتان) پێیان هەیه کە پێی پرۆن؟ یا دەستیان هەیه کە بەرزی کەنەوه و شتی پێ بگرن (و بە قودرەت کاری پێ ئەنجام بدەن؟) یا چاویان هەیه کە پێی بینن؟ یا گوێیان هەیه کە پێی بیسن! بۆلێ: (ئیسووە کەواپە) ئەم بتانە کە کردووتانەتە هاوبەش (بۆ خوا) بانگیان بکەن و ئەوسا داوی فێلم بۆ بنێنەوه، جا دەمێک مۆلەتم مەدەن (تا بزائن کە هیچیان لە دەس نایێ)

﴿۱۹۵﴾

گەورە و پشتيوانى من ھەر خوايە، ئەوھى كە ئەم كتيبەي ناردۆتە خواري، ھەر بۆخويشى سەرپەرستى و پشتيوانى ھەموو چاكان دەكا ﴿۱۹۶﴾ ئەوانەي بيجگە لە خوا ھاواريان بۆ دەبەن ناتوانن يارمەتییان بدەن، (تەنانەت) ناتوانن كۆمەگى بە خویشيان بکەن ﴿۱۹۷﴾ ئەگەر ئەوان بۆ رينويىنى بخوازن (قسە کانتان) ناييسن، ئەوانە دەبينى كە بە تۆ دەروانن، بەلام نايينن ﴿۱۹۸﴾ چاوپوشى و ليبوردين بگرە پيش و بە چاگە و چاگە كردن فەرمان بدە (و خەلك بانگ بکە بۆ چاگە)، لە نەزانان و نەفامان واز بيينه ﴿۱۹۹﴾ ھەر وەختيگيش خەيالاتيگى خراپت لە شەيتانەو بە دلدا ھات، پەنا بەرە بەر خوا، ئەو بيسەر و پر زاناياہ ﴿۲۰۰﴾ ئەوانەي كە خۆيان پاراستوو، كاتى خەيالاتيگ لە شەيتان پييان بگا، ئەكەونە يادى (خوا و لە سوينگەي يادى خواوہ رپگاي ھەق ئەدۆزنەو)، جا لەو دەمەدا چاويان دەكریتەوہ و بينا ئەبن ﴿۲۰۱﴾ براكانيان (شەيتانەكان) ئەوانە (خوانەناسان) بەرەو گومرايى دەكيشن و لە دواييشدا كۆتايى ناکەن ﴿۲۰۲﴾ ھەر كاتى نيشانەيەكيان بۆ نەھيىنى و نيشان نادەي، دەلئين: بۆچ خۆت (لەبەر خۆتەوہ) ئەوہت ھەلنەبژارد، بلئى: من تەنيا پەيرەوي لە شتى ئەكەم كە لە لايەن پەرورەينەرمەوہ بۆم دى، ئەمە ھۆي بينايىيە لە لاي پەرورەينەرتانەوہو ھۆي رينويىنى و رەحمەتە بۆ ھۆزى كە بروا دئين ﴿۲۰۳﴾ كاتى قورئان دەخويندرى، گوئي بدەنى و بيدەنگ بن، رەنگە بکەونە بەر رەحمەتى خوا ﴿۲۰۴﴾ لە دلندا بە گريان و زارى و ترس (و بە نھيىنى و بى دەنگ بەرزكردنەوہ، لە بەرەبەيانان و لە دەمادەمى شپواندا پەرورەينەرى خۆت ياد بکە، لە غافلان مەبە ﴿۲۰۵﴾ كەسانى كە لاي پەرورەينەرتن و لەو نيزيكن لە پەرستنى ئەو خۆ بە زل نازانن و پاك و بىخەوشى خوا دەلئين، ھەر بۆ خوايش سوژدە و كرنۆش دەبەن ﴿۲۰۶﴾